

עין משפט
גד מצות
:ס

כב א תי' פ"י תהי' נידות הלי' :
כג ב תי' שם הלכה יא :
כד ג תי' שם הלי' :
כה ד תי' שם הלי' :

פי' הרא"ש

ספק טמא ומוחלט ודאי.
אוכל בקדשים לאחר ח'
מים כי יום [ראשון]
למנוחתו מגלה לחלוט'
לעיון מחוק לאהלו ימים
בכיום ה' מגלה [מעם]
כי ובה' מביא קרבנותיו
בו יום ואוכל בקדשים
מדר. רואי קאמרט לאחר
ל' ימים לא דקא. ומנה
ל' יום ויום הח' מן
ההפך בזמן ל"א יגלה
רכיז נטורט צרעתו אינו
לגלה אלל עד יום ימים

עלה לימי [צדעתו] ומומאתו

5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528

י' תער אף לשלישית ואסי' טמא
ומוחלט ודאי שטען ארבע
ציות ותגלחת שלישי' אינ' אלא
טמא ולפי דמיו' לא מהדר
דבע בתגלחות דמחנה' דאורי'
ק מוחלט וספק טמא שאין
מצינו תגלחת שלא חולל להסתפק
במוחלטו או בניור ודאי'
ש' וניור טבור נפשו' לא מהרי'

שָׁמַע מִיָּדוּם (שֶׁל דָּן מֵאֵל). דְּבַעֲשֵׁי
טָהוֹר וְסוּגִיָּה¹ דְּהַשֵּׁם הוּא דִּלְמָנָה
וּבְקוּבָר הִיא יִכּוֹל לִזְמֹר
צְרִיחָה תַּעַר אֵלָּה דְּנֻקָּה הִיא
יָיִן בְּחֻמֹּתַי וְדָלִי וְטֹמֵא וְדָלִי
מִמָּשׁוֹ אֵיבְדוּרִי שַׁעַר אֲפִי²
מִמִּקְלָת הַשַּׁעַר בְּמַסְפָּרִים אִוּ בְּנֵי
אֵלָּה הָדָר כְּלִמְדִּיר³ בְּפִי הַחוּלֹב⁴
מִתְּ שֶׁל טָהוֹרָה וְהִיא דְּמִי לֵל

ו' ו' ולא העלה לו ימים חלוטין.
 וריבין לגדל שער (א) וכבר גדל
 שמיני מביא קרבנותיו: וזויר מבג
 ימים שיהא עולה לו תגלחת א' לכא
 ה' לו ימים זרעמו של ימי ספרו וזויר
 חזון בו (א) ומביאין קרבן בזה שלחן
 חזק (שם) וגדל ראשו ביום טהרתו
 ויזרוחו וספגלו לו ימים חלוטין
 וזו שמואלע ביימי ספרו מבגלה
 תגלחת אחת ימי טומאה וליימי
 ז' כדי לגדל שיער אחר שיהא
 והוא מזורע (א) ביימי חלוטין (א)
 תגלחת אחת לכאן ולכאן שמואלע
 ספרו מבגלה לפני זריקת דמים

מועד ולקח את שער ראשו ונתן על האש אשר
כי דריש לה בספרי: ומצורע לפני ביאת מים דם

ת אחת ועולה 15 זכאן וזכאן
ע 57. כלומר נזיר להעביר
נר שידלנו לשם מזוה הכל
ולגלותו שנית לפני יום הבאת
(6) ואי ודאי נזיר הוא
וזו נרבה ואם ממא
הראשונה נרבה וזו
"ממא ספק ומוחלט
לאחר שמונה ימים וש
לאחר ששים ושבעה
וטמא ודאי אוכל ב
ושבעה ימים ושותה
לאחר שבעים וארבע
ומוחלט ודאי אוכל

ימים ושעות יין
ארכעים וארבעה ימי
ר' שמעון בן יוחי נ
שיגלה תנולת אחת
אמר להן יאני מגל
להן אילו זה לגדל וזה
להעביר יפה אתם
להעביר ומצורע לגד
חלוטו ותעלה לו לימי
זה לפני זריקת דמים
יפה אתם אומרים
זריקת דמים וניזיר ל
חעתו לו לימי צרעתו
צרעתו וטומאתו אמר
מים וזה לפני ביאת
אלא ממא לאחר ביאת
מים אמרו לו יפה
לימי ספרו ולניזירותו
וטומאתו דזה לגדל
להן ^(א) ניזיר טהור
וזה להעביר ואם נז
זה לפני ביאת מים

ר' וזיר* טמא נמי גמריין לה
קא היי וזרמי בר חמא מיבעיא
נא? טמא זריבה טער און
ונגלחיות משום דאזרייהו בזה
דמגלה ארבע תגלחיות: אי
סבייה נשא. וזרין לומר
זער שאס סך נשא בכל ראש
זיק דף פו). ולא מני למיעבד
זירעי אי מגלחו בתמספריס:
תמספריס

בשניל שהוא להעביר ושל
לו כדי לכוף ראשו לעיקרו:
לחצר ויקלע דמים. דמכמי ו
אן ובלאן: אן חטלה ויל
אחלו דורס שטחא כח ונטער
: אמר לון אילו שנין מגלחי
שטע לחצר טהרה דמחל לחצר
ילימי קומאסא שזה גלדל וזה
ולטון שזה ויקה דמים צום
גלח למירות טהרשו: אמר לון
לחצר כדי גלדל וזה העביר
מגלה לפני ביאח מים י וכן
ועור טבור לחצר ויקה

ד. תחת זבח השלמים: ותעלה לימי שומאתי, חתיב וביום השביעי יגלח את כל שערו ורחי.

שני נזירים פרק שמיני נזיר

ה' ולא מוחלט ולא טמא הרי עולה
 וילן חוץ מן הראשונה: ואלו הן שאר
 : ואם טמא ספק ומוחלט ודאי.
 אכול בהדשים לאחר ה' ימים שהיא

תגלתה שיה של ימי ספרו שחמלת
יוס ראשון של ימי נזירותו שהיא
תחילה לימי חטוטו יאה מנלת מנלת
חוטו ולקוף ו' תגלתה שהיט של
ימי ספרו (תכריכ) ויוס השעי יגלה
וגו' ולמחר שהוא יוס ח' יצא קרבנו
דכרי ציוס ח' וגו' וסאול כקדשים
כשהביא ככרו דתן שחגלתה
נגע דחא לתגלתה המיר בזמן
שהוא דרש יכיון שהיז קרבן דרעו
אולכ כקדשים אכל לשמות יין וליטמא
לתמים אינו יכול עד לאחר ס"ו ימים
שם צא לו לגלג מזירות שהיה לאחר
שעה שלשים אחר ו' ימי ספרו ש
לומר שמה מוחלט וטמא היה
ומגלתה ראשונה עתה לו ימי ספרו
חזו של דכשו לימי טומאתו ועדיין
צריך לתנות לו שלשים יום לנזירות
טירתו שהן ככלל ס"ו ימים ואח"כ

מותר לשמות ב"ן: הכי גרסינן
 מוחלט פסק ומומא דאין אבנ
 בקדשם לאחר ל' ודאי אבנ
 יטימא למסין לאחר ע"ד. דכ"ן
 שהא מומא דדאי מנגל לקוף שבעה
 ומתחיל ומונה ב' שלשים ומנגל נזירות
 טהרה ושכח לו לשמות ב"ן ואומרים
 ב' שמא מוחלט ומומא היית ושמי
 תגליתחם הללו הן אל ש' ימי חלוטו
 וכל ימי ספרו ועדיין אל אתה מותר
 אלא בארית קדשים דהיינו לאחר
 ב"ן וחוזר ומונה שבעה תגליתחם
 ומומא ואח"כ שלשים נזירות טהרה
 ומנגל שמי ב"ן ומומא למסין
 לאחר ע"ד י"ס: ודאי ומוחלט
 ודאי. מנגל תגליתחם ראשונה של
 כרעית עכשיו ומכאן עד ו' ימים
 תגליתחם שניה כדמין שגליתחם הנגע
 דוחה (תגליתחם הנזיר מומא שהא
 דאי ואבנ ב' ביום ח' שמאי

הם שבעה ומגלה מיר טומאה ומוחר
הרה נמצא שמה בין ומיטמה למתים
שאלו תלמידיו אם ר' שמעון בן
גמליאל מיר ומוחר טומאה
ביום שבתה לרצונו ויהיו שבתה
עולה לו תגלתה וכן לכן ולכן;
ויש שות שיהיו לו לבלד וזו לבלד או
אומרים עכשיו היאך [חם] אומרים
שבתה מיר הוא להעביר שבתה
ויש ר' ר' לבלת תגלתה שיהיו

[illegible]

חגי
בתיב ונלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו.
עד חגא ר' חייא זה לפני ביאת מים וכו' כדפי' לעיל:

מסורת הש"ס

(א) ותוספתא פ"ה ע"ט.
(ב) ויקרא יד, ג (ג) גסס.
(ד) ג'ל השניעי, ט) פ"ר א"ת.
(ו) ש"ך לז"ר פ"א.

נוסחת הריב"ן

(א) קדשם כי ביום מין
סביבתי ספרות: (ב) וזהו
ספרה: (ג) אומרם כי שנה י'
(ד) אומרת כי שנה י'
(ה) אומרת כי שנה י'
(ו) אומרת כי שנה י'
(ז) אומרת כי שנה י'
(ח) אומרת כי שנה י'
(ט) אומרת כי שנה י'
(י) אומרת כי שנה י'
(יא) אומרת כי שנה י'
(יב) אומרת כי שנה י'
(יג) אומרת כי שנה י'
(יד) אומרת כי שנה י'
(טו) אומרת כי שנה י'
(טז) אומרת כי שנה י'
(יז) אומרת כי שנה י'
(יח) אומרת כי שנה י'
(יט) אומרת כי שנה י'
(כ) אומרת כי שנה י'

הנהגות הב"ח

(א) נם דאי ודאי נזיר;
(ב) שם אשכנזי עשירי;
מאדע אפני ורקת;
(ג) שם אחר לכן און וי;
עשירי: (ד) דיי דיה וסם
נזיר: (ה) ודאי ודאי
לראשן: (ו) דאי עטא ודאי
ווי אשכנזי עשירי;
(ז) שם אחר קרעטע וסד
לעיל: (ח) דיה אלה עטא
ווי דברב נזל: (ט) דיה
נזירי אחרו וי וי
אחרת שאל עטא וי לימי
וירמי וירמי
עטא וי לימי חטיו וי
אחרו וי תקעט הדנר שאל
עטא וי תלחמא אחר;
ווי עשירי ודאי נזיר;
(ס) דאי אחר לכן ווי
נימי חטיו מצורע עטא
די לעיל;

הגהות התוספות

1. תיבות בני שנה נמחק.
2. ז"ל ולקח את. 3. ז"ל
4. יבשה. 5. ז"ל יבשה
6. ספרים לא רשעין ולא
7. תיבות בעי דני נמחק.
8. ז"ל תבלת מלרע. וזה
9. לומר וירקע דמיס. תבלת
10. עיר טורס. 11. תיבות "למי
12. דפתי" תיבת וז"ל ולא
13. מחדר. 14. ז"ל וזה וז"ל
15. ז"ל אלף בתחלתם לא
16. ניר טולת נמי חסר
17. ליה. וטעם דכ"ג מתיין
18. דף מכו. אחריון כ"ה
19. תחת דבמתיין לה כ"ה
20. ז"ל טולת. 21. 9

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones